

31990L0415

14.8.1990

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 219/49

DIRECTIVA CONSILIULUI
din 27 iulie 1990
de modificare a anexei II la Directiva 86/280/CEE privind valorile limită și obiectivele de calitate pentru
evacuările anumitor substanțe periculoase incluse în lista I din anexa la Directiva 76/464/CEE

(90/415/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolul 130s,

având în vedere Directiva 76/464/CEE a Consiliului din 4 mai 1976 privind poluarea cauzată de anumite substanțe periculoase evacuate în mediul acvatic al Comunității ⁽¹⁾, în special articolele 6 și 12,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽²⁾,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽³⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽⁴⁾,

întrucât, pentru a proteja mediul acvatic al Comunității împotriva poluării cu anumite substanțe periculoase, articolul 3 din Directiva 76/464/CEE prevede un sistem de autorizare prealabilă care să stabilească standardele de emisie pentru evacuarea substanțelor cuprinse în lista I din anexa la directiva menționată; întrucât articolul 6 din directiva menționată prevede stabilirea valorilor limită pentru astfel de standarde de emisie, precum și obiectivele de calitate pentru mediul acvatic afectat de evacuările acestor substanțe;

întrucât statele membre au obligația de a aplica valorile limită, cu excepția cazurilor în care recurg la obiectivele de calitate;

întrucât Directiva 86/280/CEE ⁽⁵⁾, astfel cum a fost modificată prin Directiva 88/347/CEE ⁽⁶⁾, trebuie adaptată și completată, la propunerea Comisiei, având în vedere evoluția cunoștințelor științifice legate în principal de toxicitatea, persistența și acumularea substanțelor prevăzute în organisme vii și în sedimente sau dacă se produce o îmbunătățire a celor mai bune mijloace tehnice disponibile; întrucât este necesar, în acest scop, să se prevadă completarea directivei menționate cu dispoziții privind alte substanțe periculoase, precum și modificarea conținutului anexei II;

întrucât articolul 5 din Directiva 86/280/CEE prevede că, în cazul unor surse majore de poluare cu aceste substanțe, altele decât sursele care intră sub incidența valorilor limită comunitare sau a standardelor de emisie naționale, trebuie elaborate programe speciale pentru eliminarea poluării;

întrucât este necesar ca evacuările reduse care fac obiectul dispozițiilor articolului 5 din Directiva 86/280/CEE trebuie să poată beneficia de derogări de la cerințele articolului 3 din Directiva 76/464/CEE;

întrucât, pe baza criteriilor prevăzute de Directiva 76/464/CEE, 1-2-diclorețanul, triclorețilenul, perclorētilenul și triclorbenzenul trebuie să intre sub incidența Directivei 86/280/CEE,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Anexa II la Directiva 86/280/CEE se modifică în conformitate cu anexa la prezenta directivă.

⁽¹⁾ JO L 129, 18.5.1976, p. 23.

⁽²⁾ JO C 253, 29.9.1988, p. 4.

⁽³⁾ JO C 96, 17.4.1989, p. 188.

⁽⁴⁾ JO C 23, 30.1.1989, p. 4.

⁽⁵⁾ JO L 181, 4.7.1986, p. 16.

⁽⁶⁾ JO L 158, 25.6.1988, p. 35.

Articolul 2

(1) Statele membre pun în aplicare măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive în termen de 18 luni de la data notificării acesteia ⁽¹⁾. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 27 iulie 1990.

Pentru Consiliu

Președintele

E. RUBBI

⁽¹⁾ Prezenta directivă a fost notificată statelor membre la 31 iulie 1990.

ANEXĂ

MODIFICĂRI ALE ANEXEI II LA DIRECTIVA 86/280/CEE

1. Sub titlu se adaugă următoarele:

- „8. Pentru 1-2-diclorețan (EDC)
- 9. Pentru triclorețilen (TRI)
- 10. Pentru perclorētilen (PER)
- 11. Pentru triclorbenzen (TCB)”

2. Se adaugă următoarele puncte:

„VIII. Dispoziții speciale pentru 1-2-diclorețan (EDC) (nr. 59) (*)

CAS – nr. 107-06-2

(*) Articolul 5 din Directiva 86/280/CEE se aplică mai ales EDC utilizat ca solvent în afara unității de producție sau prelucrare, dacă evacuările anuale sunt mai mici de 30 kg/an. Aceste evacuări reduse pot fi scutite de aplicarea dispozițiilor articolului 3 din Directiva 76/464/CEE. Prin derogare de la dispozițiile articolului 5 alineatul (3) din Directiva 86/280/CEE, statele membre își pun în aplicare programele speciale până la 1 ianuarie 1993. Aceste programe trebuie comunicate Comisiei în același termen.”

Rubrica A (59): Valori limită pentru standardele de emisie (1)

Tipul instalației industriale (2) (3)	Tipul valorii medii	Valori limită exprimate ca		De respectat începând cu data de
		greutate (g/tonă) (4)	concentrație (mg/litru) (5)	
(a) Numai producere de 1-2-diclorețan (fără prelucrare sau utilizare la fața locului)	Lunar	4	2	1.1.1993
		2,5	1,25	1.1.1995
	Zilnic	8	4	1.1.1993
		5	2,5	1.1.1995
(b) Producere de 1-2-diclorețan și prelucrarea sau utilizarea la fața locului, cu excepția utilizării definite mai jos (6) (7), la litera (e)	Lunar	12	6	1.1.1993
		5	2,5	1.1.1995
	Zilnic	24	12	1.1.1993
		10	5	1.1.1995
(c) Prelucrarea 1-2-diclorețanului pentru obținerea altor substanțe decât clorura de vinil (8)	Lunar	2,5	1	1.1.1993
	Zilnic	5	2	1.1.1993
(d) Utilizarea EDC la degresarea metalelor [în afara instalației industriale incluse la litera (b)] (9)	Lunar	—	0,1	1.1.1993
	Zilnic	—	0,2	1.1.1993
(e) Utilizarea EDC la producerea de schimbători de ioni (10)	Lunar	—	—	—
	Zilnic	—	—	—

- (1) Dat fiind gradul ridicat de volatilitate al EDC și pentru a asigura respectarea dispozițiilor articolului 3 alineatul (6) din Directiva 86/280/CEE, dacă procesul utilizat implică agitarea în aer liber a efluenților care conțin EDC, statele membre trebuie să impună respectarea valorilor limită în amonte de respectivele instalații; statele membre trebuie să se asigure că toate apele care ar putea fi poluate sunt tratate corespunzător.
- (2) Capacitatea de producție de EDC purificat include acea fracțiune de EDC care nu este cracată în unitatea de producere a clorurii de vinil (VC), asociată unității de producere a EDC și care se reciclează în secția de purificare a EDC a instalației.
Capacitatea de producție sau de prelucrare reprezintă capacitatea autorizată de către organismul administrativ sau, în absența acesteia, cea mai mare cantitate anuală produsă sau prelucrată în cei patru ani anteriori acordării sau reînnoirii autorizației. Capacitatea autorizată de către organismul administrativ nu trebuie să difere prea mult de producția efectivă.
- (3) Dacă evacuările anuale nu depășesc 30 kg/an, se poate introduce o procedură de control simplificată.
- (4) Aceste valori limită se referă:
- pentru sectoarele de la literele (a) și (b), la capacitatea de producție de EDC purificat, exprimată în tone;
 - pentru sectorul de la litera (c), la capacitatea de prelucrare a EDC, exprimată în tone.
Cu toate acestea, în cazul sectorului de la litera (b), dacă capacitatea de prelucrare și utilizare este mai mare decât cea de producție, valorile limită se aplică capacității globale de prelucrare și utilizare. Dacă există mai multe instalații pe aceeași platformă industrială, valorile limită se aplică ansamblului instalațiilor.
- (5) Fără a aduce atingere dispozițiilor de la rubrica A punctul 4 din anexa I, aceste limite de concentrație se referă la următoarele volume de referință:
- (a) 2 m³/tonă capacitate de producție de EDC purificat;
 - (b) 2,5 m³/tonă capacitate de producție de EDC purificat;
 - (c) 2,5 m³/tonă capacitate de prelucrare a EDC;
- (6) Valorile limită țin seama de toate sursele interne difuze și/sau de EDC utilizat ca solvent în respectiva instalație industrială de producție; aceasta va asigura o scădere cu mai mult de 99 % a evacuărilor de EDC.
Cu toate acestea, combinația dintre cea mai bună tehnologie disponibilă și absența oricărei surse interne difuze permite realizarea unor reduceri de peste 99,9 %.
Pe baza experienței dobândite prin aplicarea prezentelor măsuri, Comisia prezintă în timp util Consiliului propuneri pentru valori limită mai stricte care urmează a fi aplicate începând cu 1998.
- (7) Dacă un stat membru consideră că, datorită integrării producerii de EDC în procesul de fabricare a altor hidrocarburi clorurate, un anumit proces de producere de EDC nu poate respecta aceste valori limită până la termenul de 1 ianuarie 1993, atunci acest stat membru trebuie să informeze Comisia cu privire la aceasta înainte de 1 ianuarie 1991. Până la 31 decembrie 1993, se trimite Comisiei un program de reducere a evacuărilor de EDC menit să asigure respectarea acestor valori limită până la data de 1 ianuarie 1997. Între timp, până la data de 1 ianuarie 1993, se asigură respectarea următoarei valori limită:
- 40 g EDC/tonă capacitate de producție de EDC purificat (medie lunară și zilnică).
Valoarea limită exprimată sub formă de concentrație se deduce pe baza volumului de apă evacuat de instalația/instalațiile în cauză.
- (8) Este vorba aici în special despre producerea următoarelor substanțe: etilen diamină, etilen poliamină, 1.1.1.-tricloretan, tricloretilen și perclorilen.
- (9) Aceste valori limită sunt aplicabile numai instalațiilor ale căror evacuări anuale depășesc 30 kg/an.
- (10) În prezent, nu este posibil să se adopte valori limită pentru acest sector. Consiliul va adopta aceste valori limită într-o etapă ulterioară, la propunerea Comisiei. Între timp, statele membre vor aplica standardele de emisie naționale în conformitate cu anexa I rubrica A punctul 3.

Rubrica B (59): Obiective de calitate

Mediu	Obiective de calitate (µg/litru)	De respectat începând cu data de
Ape interioare de suprafață	10	1.1.1993
Ape de estuar		
Ape litorale, altele decât cele de estuar		
Ape teritoriale		

Comisia compară rezultatele monitorizării efectuate, în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) a treia liniuță din Directiva 76/464/CEE, cu o concentrație orientativă de 2,5 µg/litru.

Până în 1998, Comisia reexaminează obiectivele de calitate pe baza experienței dobândite prin aplicarea prezentelor măsuri.

Rubrica C (59): Metoda de măsurare de referință

1. Metoda de măsurare de referință pentru determinarea prezenței de 1,2-diclorețan în efluenți și în mediul acvatic este gaz-cromatografia cu detector cu captură de electroni după extragerea cu ajutorul unui solvent adecvat sau gaz-cromatografia după izolarea printr-un proces de „eliminare și capturare” și capturarea cu ajutorul unei curse capilare răcite criogenic. Limita determinării este de 10 µg/litru pentru efluenți și 1 µg/litru pentru mediul acvatic.
2. Acuratețea și precizia metodei trebuie să fie de plus sau minus 50 % pentru o concentrație de două ori mai mare decât valoarea limitei de detecție.
3. Statele membre pot determina concentrațiile de EDC în funcție de cantitatea de AOX, de EOX sau de VOX, în măsura în care Comisia s-a asigurat în prealabil că aceste metode dau rezultate echivalente și până la adoptarea unei directive generale privind solvenții.

Statele membre respective stabilesc periodic raportul între concentrațiile de EDC și parametrul utilizat.

IX. Dispoziții speciale pentru triclorețilen (TRI) (nr. 121) (*)

CAS – 79.01.6

(*) Articolul 5 din Directiva 86/280/CEE se aplică mai ales TRI folosit ca solvent de curățare uscată, de eliminare a grăsimilor sau a mirosurilor și de degresare a metalelor, dacă evacuările anuale sunt mai mici de 30 kg/an. Aceste evacuări reduse pot fi scutite de aplicarea dispozițiilor articolului 3 din Directiva 76/464/CEE. Prin derogare de la dispozițiile articolului 5 alineatul (3) din Directiva 86/280/CEE, statele membre își pun în aplicare programele speciale până la 1 ianuarie 1993. Aceste programe trebuie comunicate Comisiei în același termen.”

Rubrica A (121): Valori limită pentru standardele de emisie ⁽¹⁾

Tipul instalației industriale (²)	Tipul valorii medii	Valori limită exprimate ca		De respectat începând cu data de
		greutate (g/tonă) (³)	concentrație (mg/litru) (⁴)	
(a) Producere de triclorețilen (TRI) și de perclorotilen (PER)	Lunar	10	2	1.1.1993
		2,5	0,5	1.1.1995
	Zilnic	20	4	1.1.1993
		5	1	1.1.1995
(b) Utilizarea triclorețilenului (TRI) la degresarea metalelor (⁵)	Lunar		0,1	1.1.1993
	Zilnic		0,2	1.1.1993

(¹) Având în vedere volatilitatea triclorețilenului și pentru a se asigura respectarea dispozițiilor articolului 3 alineatul (6) din Directiva 86/280/CEE, dacă se recurge la un proces care implică agitarea în aer liber a efluenților care conțin triclorețilen, statele membre solicită respectarea valorilor limită în amonte de instalațiile respective; statele membre trebuie să se asigure că apele care ar putea fi poluate sunt tratate corespunzător.

- (²) Dacă evacuările anuale nu depășesc 30 kg/an, se poate introduce o procedură de control simplificată.
- (³) Pentru sectorul de la litera (a), valorile limită pentru evacuările de TRI se referă la capacitatea totală de producție de TRI + PER.
Pentru instalațiile existente care utilizează dehidroclorurarea tetracloretanului, capacitatea de producție este echivalentul capacității de producție de TRI-PER, raportul de producție TRI-PER fiind de unu la trei.
Capacitatea de producție sau de prelucrare reprezintă capacitatea autorizată de către organismul administrativ sau, în absența acesteia, cea mai mare cantitate anuală produsă sau prelucrată în cei patru ani anteriori acordării sau reînnoirii autorizației. Capacitatea autorizată de către organismul administrativ nu trebuie să difere prea mult de producția efectivă.
- (⁴) Fără a aduce atingere dispozițiilor de la rubrica A punctul 4 din anexa I, aceste limite de concentrație pentru TRI se referă la următoarele valori de referință:
— sectorul (a), 5 m³/tonă de producție TRI + PER.
- (⁵) Aceste valori limită sunt aplicabile numai instalațiilor industriale ale căror evacuări anuale depășesc 30 kg/an.

Rubrica B (121): Obiective de calitate

Mediu	Obiective de calitate (μg/litru)	De respectat începând cu
Ape interioare de suprafață	} 10	1.1.1993
Ape de estuar		
Ape litorale, altele decât apele de estuar		
Ape teritoriale		

Comisia compară rezultatele monitorizării efectuate, în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) a treia liniuță din Directiva 76/464/CEE, cu o concentrație orientativă de 2,5 μg/litru.

Până în 1998, Comisia reexaminează obiectivele de calitate pe baza experienței dobândite prin aplicarea prezentelor măsuri.

Rubrica C (121): Metoda de măsurare de referință

1. Metoda de măsurare de referință utilizată pentru detectarea prezenței tricloretilenului (TRI) în efluenți și în mediul acvatic este gaz-cromatografia cu detector cu captură de electroni după extragerea cu ajutorul unui solvent adecvat.

Limita de detecție pentru TRI este de 10 μg/litru pentru efluenți și 1 μg/litru pentru mediul acvatic.

2. Acuratețea și precizia metodei trebuie să fie de ± 50 % pentru o concentrație de două ori mai mare decât valoarea limitei de detecție.
3. Statele membre pot determina concentrațiile de TRI în funcție de cantitatea de AOX, de EOX sau de VOX, în măsura în care Comisia s-a asigurat în prealabil că aceste metode dau rezultate echivalente și până la adoptarea unei directive generale privind solvenții.

Statele membre respective stabilesc periodic raportul între concentrațiile de TRI și parametrul utilizat.

X. Dispoziții speciale pentru percloretilen (PER) (nr. 111) (*)

CAS – 127-18-4

(*) Articolul 5 din Directiva 86/280/CEE se aplică mai ales PER folosit ca solvent de curățare uscată, de eliminare a grăsimilor sau a mirosurilor și de degresare a metalelor, dacă evacuările anuale se ridică la mai puțin de 30 kg/an. Aceste evacuări reduse pot fi scutite de aplicarea dispozițiilor articolului 3 din Directiva 76/464/CEE. Prin derogare de la dispozițiile articolului 5 alineatul (3) din Directiva 86/280/CEE, statele membre își pun în aplicare programele speciale până la 1 ianuarie 1993. Aceste programe trebuie comunicate Comisiei în același termen.

Rubrica A (111): Valori limită pentru standardele de emisie ⁽¹⁾

Tipul instalației industriale (²)	Tipul valorii medii	Valori limită exprimate ca		De respectat începând cu data de
		greutate (g/tonă) (³)	concentrație (mg/litru) (⁴)	
(a) Producere de tricloretilen (TRI) și de perclorotilen (PER) (Procese TRI-PER)	Lunar	10	2	1.1.1993
		2,5	0,5	1.1.1995
	Zilnic	20	4	1.1.1993
		5	1	1.1.1995
(b) Producere de tetraclorură și de perclorotilen (Procese TETRA-PER)	Lunar	10	5	1.1.1993
		2,5	1,25	1.1.1995
	Zilnic	20	10	1.1.1993
		5	2,5	1.1.1995
(c) Utilizarea PER la degresarea metalelor (⁵)	Lunar	—	0,1	1.1.1993
	Zilnic	—	0,2	1.1.1993
(d) Producerea de clorofluorocarburi (⁶)	Lunar	—	—	—
	Zilnic	—	—	—

(1) Având în vedere volatilitatea perclorotilenului și pentru a se asigura respectarea dispozițiilor articolului 3 alineatul (6) din Directiva 86/280/CEE, dacă se recurge la un proces care implică agitarea în aer liber a efluenților care conțin perclorotilen, statele membre solicită respectarea valorilor limită în amonte de instalațiile respective; statele membre trebuie să se asigure că apele care ar putea fi poluate sunt tratate corespunzător.

(2) Dacă evacuările anuale nu depășesc 30 kg/an, se poate introduce o procedură de control simplificată.

(3) Pentru sectoarele de la literele (a) și (b), valorile limită pentru evacuările de PER se referă fie la capacitatea totală de producție de TRI + PER, fie la capacitatea totală de producție de TETRA + PER. Capacitatea de producție sau de prelucrare reprezintă capacitatea autorizată de către organismul administrativ sau, în absența acesteia, cea mai mare cantitate anuală produsă sau prelucrată în cei patru ani anteriori acordării sau reînnoirii autorizației. Capacitatea autorizată de către organismul administrativ nu trebuie să difere prea mult de producția efectivă.

(4) Fără a aduce atingere dispozițiilor de la rubrica A punctul 4 din anexa I, limitele de concentrație pentru PER se referă la următoarele volume de referință:
— (a), 5 m³/tonă producție de TRI + PER;
— (b), 2 m³/tonă producție de TETRA + PER.

(5) Aceste valori limită sunt aplicabile numai instalațiilor industriale ale căror evacuări anuale depășesc 30 kg/an.

(6) În prezent, nu este posibil să se adopte valori limită pentru acest sector. Consiliul va adopta aceste valori limită într-o etapă ulterioară, la propunerea Comisiei. Între timp, statele membre vor aplica standardele de emisie naționale în conformitate cu anexa I rubrica A punctul 3.

Rubrica B (111): Obiective de calitate

Mediu	Obiective de calitate (μg/litru)	De respectat începând cu data de
Ape interioare de suprafață	} 10	1.1.1993
Ape de estuar		
Ape litorale, altele decât apele de estuar		
Ape teritoriale		

Comisia va compara rezultatele monitorizării efectuate, în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) a treia liniuță din Directiva 76/464/CEE, cu o concentrație orientativă de 2,5 µg/litru.

Până în 1998, Comisia va reexamina obiectivele de calitate pe baza experienței dobândite prin aplicarea prezentelor măsuri.

Rubrica C (111): Metoda de măsurare de referință

1. Metoda de măsurare de referință pentru detectarea prezenței de perclorilen (PER) în efluenți și în mediul acvatic este gaz-cromatografia cu detector cu captură de electroni după extragerea cu ajutorul unui solvent adecvat.

Limita de detecție pentru PER este de 10 µg/litru, pentru efluenți, și 0,1 µg/litru, pentru mediul acvatic.

2. Acuratețea și precizia metodei trebuie să fie de ± 50 % pentru o concentrație de două ori mai mare decât valoarea limitei de detecție.
3. Statele membre pot determina concentrațiile de PER în funcție de cantitatea de AOX, de EOX sau de VOX, în măsura în care Comisia s-a asigurat în prealabil că aceste metode dau rezultate echivalente și până la adoptarea unei directive generale privind solvenții.

Statele membre respective stabilesc periodic raportul între concentrațiile de PER și parametrul utilizat.

XI. Dispoziții speciale pentru triclorbenzen (*) (TCB) (117, 118) ()**

(*) Articolul 5 din Directiva 86/280/CEE se aplică mai ales TCB folosit ca solvent sau ca suport pentru coloranți în industria textilă sau drept componentă a uleiurilor utilizate în transformatoare până în momentul adoptării unor dispoziții comunitare speciale în domeniu. Prin derogare de la dispozițiile articolului 5 alineatul (3), statele membre își pun în aplicare programele speciale până la 1 ianuarie 1993. Aceste programe trebuie comunicate Comisiei în același termen.

(**) TCB poate apărea în următorii trei izomeri:

- 1,2,3-TCB — CAS — 87/61-6;
- 1,2,4-TCB — CAS — 120-82-1 (nr. 118 în lista CEE);
- 1,3,5-TCB — CAS — 180-70-3;

TCB tehnic (nr. 117 în lista CEE) este o combinație a acestor trei izomeri, cu o preponderență a 1,2,4-TCB, putând conține și cantități mici de di- și tetraclorobenzen.

În orice situație, prezentele dispoziții se aplică TCB-ului total (suma celor trei izomeri)."

Rubrica A (117, 118): Valori limită pentru standardele de emisie

Standstill: Poluarea rezultată din evacuările de TCB, care afectează concentrațiile de TCB din sedimente și/sau moluște și/sau crustacee și/sau pești nu trebuie să crească, direct sau indirect, în mod semnificativ în timp.

Tipul instalației industriale	Tipul valorii medii	Valori limită exprimate ca		De respectat începând cu data de
		greutate (g/tonă) ⁽¹⁾	concentrație (mg/litru) ⁽²⁾	
(a) Producere de TCB prin dehidroclorurarea HCH și/sau prelucrarea TCB	Lunar	25	2,5	1.1.1993
	Zilnic	10	1	1.1.1995
		50	5	1.1.1993
		20	2	1.1.1995
(b) Producerea și/sau prelucrarea clorbenzenilor prin clorurarea benzenului ⁽³⁾	Lunar	5	0,5	1.1.1993
	Zilnic	0,5	0,05	1.1.1995
		10	1	1.1.1993
		1	0,1	1.1.1995

⁽¹⁾ Valorile limită pentru evacuările de TCB (suma celor trei izomeri) se referă:

- pentru sectorul de la litera (a), la capacitatea totală de producție de TCB;
- pentru sectorul de la litera (b), la capacitatea totală de producție sau de prelucrare a mono- și diclorbenzenilor.

Capacitatea de producție sau de prelucrare reprezintă capacitatea autorizată de către organismul administrativ sau, în absența acesteia, cea mai mare cantitate anuală produsă sau prelucrată în cei patru ani anteriori acordării sau reînnoirii autorizației. Capacitatea autorizată de către organismul administrativ nu trebuie să difere prea mult de producția efectivă.

- (2) Fără a aduce atingere dispozițiilor de la rubrica A punctul 4 din anexa I, limitele de concentrație se referă la următoarele volume de referință:
- sectorul (a): 10 m³/tona de TCB produs sau prelucrat;
 - sectorul (b): 10 m³/tona de mono- și diclorbenzen produs sau prelucrat;
- (3) Pentru instalațiile existente care evacuează mai puțin de 50 kg/an până la 1 ianuarie 1995, valorile limită care trebuie respectate în termenul menționat sunt egale cu jumătate din valorile limită care trebuie respectate începând cu 1 ianuarie 1993.

Rubrica B (117, 118): Obiective de calitate

Standstill: Concentrația de TCB din sedimente și/sau moluște și/sau crustacee și/sau pești nu trebuie să crească în mod semnificativ în timp.

Mediu	Obiective de calitate (μg/litru)	De respectat începând cu data de
Ape interioare de suprafață	} 0,4	1.1.1993
Ape de estuar		
Ape litorale, altele decât apele de estuar		
Ape teritoriale		

Comisia va compara rezultatele monitorizării efectuate, în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) a treia liniuță din Directiva 76/464/CEE, cu o concentrație orientativă de 0,1 μg/litru.

Până în 1998, Comisia reexaminează obiectivele de calitate pe baza experienței dobândite prin aplicarea prezentelor măsuri.

Rubrica C (117, 118): Metoda de măsurare de referință

1. Metoda de măsurare de referință pentru detectarea prezenței de triclorbenzen (TCB) în efluenți și în mediul acvatic este gaz-cromatografia cu detector cu captură de electroni după extragere cu ajutorul unui solvent adecvat. Limita de detecție pentru fiecare izomer în parte este de 1 μg/litru pentru efluenți și 10 ng/litru pentru mediul acvatic.
2. Metoda de măsurare de referință pentru detectarea prezenței TCB în sedimente și organisme vii este gaz-cromatografia cu detector cu captură de electroni după prepararea adecvată a probei. Limita de detecție pentru fiecare izomer în parte este de 1 μg/kg de materie uscată.
3. Statele membre pot determina concentrațiile de TCB în funcție de cantitatea de AOX sau de EOX, în măsura în care Comisia s-a asigurat în prealabil că aceste metode dau rezultate echivalente și până la adoptarea unei directive generale privind solvenții.
Statele membre respective stabilesc periodic raportul între concentrațiile de TCB și parametrul utilizat.
4. Acuratețea și precizia metodei trebuie să fie de ± 50 % pentru o concentrație de două ori mai mare decât valoarea limitei de detecție.”